

CÉDA A CSILLAG

Magamhoz csentem
a távozó fényeket,
mint hegyek közt
völgy a hangot.

Céda a csillag
s én marionett
– táncolva rúgtam
álmaimat,
pattog a porban
mind lehullva...

Céda a csillag,
hogy hiteget...
minden csillag
miért oly hideg?

OSZTOZKODÁS

Ránk suhant a hajnal,
most feltámadunk,
Szakadozott az éjszaka...
Gyűrött pillanata
foszlányokban
költözködik.

Hát átkutatom
sarokban
kucorgó
álmaimat.

Magány csipkéz, –
hűvös ujjaival...
Fagyott jégvirágok
arcomra nyílnak.

Szemem a csillagok
– fényét elpakoltad.
Arcodra hintem
a szétgurult napot.

KONGATÓ

Mióta apám nincs
a harangok
csak egy dalt szólnak,
verik félre a ritmust,
cserepes nyelvük
csak arra jár,
s fejüket
hitetlen ingatják.

Paróczai Csaba

AZ ÓLEVENDULÁRÓL BESZÉLGETNEK

látja Kedves így vagyunk ezzel mind
hogymindig elvesztünk valamit
fontos vagy nem fontos dolgokat
őrizni kívánt személyeket aztán nem tudjuk
mihez is fogjunk hol keressük őket
akár azt az estét csöndben hazafelé
a lassan növvő sötétben
váltanánk persze újra vonatjegyünk
szaladnánk a kattogás és néhány szófoszlány után
és utol is érjük tudom mind
s ha már nem látja senki megállnánk
ölébe hajtani újra a fejem s lennék ki vagyok
fia testvére férje
de már túl sok ilyen este
és túl sok felnőtté vált délelőtt van Kedves
és nincs hatalmunk visszahozni őket
talán ezért lesz lassan minden mindegy itt
megsértődni látszunk kiszolgáltatottságunk miatt
játszunk bölcszet beletörődöst

---

hogy titokban figyeljünk hangosbemondókat
s ha a napi munka sem vígasztal már
csak egy pillanat kell a váltáshoz
egy röpke mozdulat hogy ott találjuk magunk
ahol akkor már ott áll apánk anyánk
és semmiért nem kérünk bocsánatot
mert az egy ilyen hely Kedves ez innen látható
s ha már túl sok minden van odaát
zsebkendőinkre ólevendulát hintünk
és elfelejtünk visszajönni

EBÉDIDŐ

ma a közügyeinkről értekeznek – tudom van pár
percünk vagyis hogy ejtenék pár szót
a polisz ügyeivel történő foglalkozásról úgyis mint
respublikálnék csak így magának ki érti hogy
itt már minden közügy leginkább magánügyeink
totállatiasodtak dolgaink elközéletiesítettünk
bamba közállatok és jön is a kis spriccentés a
szembe folyik–e már a lényeg vagy ez még mindig
csak a könny prizmáján villog a billog
mely egészen magának jegyez s már csak
nem is idomít
mondhatja persze mit törődik vele
Velem törődjön jó fiú de tudja nem szabadulhatok
én már csak magammal törödnék s hogy ez
kódolt önzés vagy maga a menekülés nem tudom
nehéz ez kérem ebben a súlytalanságban
furcsa de nincs mihez gravitálni
meglátja Kedves holnap már a fű sem úgy nő
nem is beszélve a fákról de lehet nem is kell
mindig az a növés
mindenesetre ezt a mai rétet még le kell legelni
valakinek
legyünk hát hedonisták Kedves jöjjön
ebédidő van